

Miroslav Brejcha, Právník a politik JUDr. František Veselý (1863-1935), Rigorózní práce, FF UK, Praha 2009, 202 str.

Mgr. Brejcha předložil jako rigorózní práci na základě doporučení státní zkušební komise svoji upravenou práci diplomovou. Při těchto úpravách reflektoval připomínky, které byly vůči diplomové práci vzneseny. S osobností Františka Veselého se mgr. Brejcha setkal již při tvorbě své velmi kvalitní bakalářské práce. Ta se týkala prvorepublikového diplomata Roberta Fliedra, který byl Veselého zetěm. Nevstupoval tak na pole zcela neznámé. Přestože mu tedy František Veselý nebyl „cizím“ člověkem, zajisté při zpracování své práce objevil řadu nových a možná překvapivých momentů a aspektů. Již v úvodu své práce jeden takový problém kol. Brejcha zmiňuje. Stejně jako o řadě jiných významných osobností i o Františku Veselém jeho současníci napsali mnoho pochvalných slov. Zdá se, že snad až příliš, jakoby se jednalo téměř o ideální bezproblémovou bytost. Takové východisko je jistě pro mnohé z nás výzvou k pátrání, zda se jednalo o konvenci, nebo jak to vlastně bylo. Zdá se, že v osobnosti Františka Veselého se jeho současníci nemýlili. Jak ale zpracovat biografii „absolutně“ kladného hrdiny? Jak se vyrovnat s příběhem člověka, který si kdysi v Jičíně na gymnáziu vymodeloval, jak bude vypadat jeho rodinný i profesionální život, a to do puntíku splnil?

Kol. Brejcha přistoupil k zpracování práce velmi zodpovědně, a to co se týká heuristiky, promýšlení tématu i vlastního zpracování textu. Prošel řadu rozsáhlých archivních fondů včetně nezpracovaných, stejně jako editovaných pramenů, dobového tisku a odborné literatury. Přestože se mu zpočátku Veselý jevil především jako prvorepublikový ministr a senátor, časem dospěl k poznání, že to byl sice vrchol, ale rozhodně ne nejdynamičtější čas Veselého politické kariéry. Za velice zajímavé a přínosné považuji zvláště ty kapitoly, které se týkají jeho angažování v regionální politice před první světovou válkou, kdy musel mgr. Brejcha proniknout do mechanismu fungování správy a samosprávy, a dále pak Veselého působení v realistické straně. Oproti práci diplomové rozšířil kol. Brejcha především pasáže o senátorském působení Františka Veselého a celkově o jeho činnosti v období první republiky. V mezičase byly celé kapitoly z předkládané práce přijaty do tisku.

Celkově považuji rigorózní práci Miroslava Brejchy za velice zdařilou. Vychází z poctivé heuristiky a je zpracována s rozmyslem, je to zralý text. Proto ji doporučuji s radostí k obhajobě.

Praha, 22.3.2009

Doc. PhDr. Jana Čechurová, Ph.D